

1. Mar. 1843

FAKTA

Dato:

1. Mar. 1843

Sidetæl:

Dagbog A, side 139

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 149; Jesper

Svenningsen (red.): Seks år af et liv.

Johan Thomas Lundbye – Dagbøger

om tro, skæbne, kunst og kærlighed,

København 2018, s. 157

TRANSSKRIFTION

Aske-Onsdag 1 Martz

Der maa dog være en nøiere Forbindelse mellem mit Arbeid og mit Sind end jeg stundom har villet tilstaae. Jeg er ulige bedre tilmode, og virkelig kun fordi mit Arbeide ikke længer har det Kuende og Trættende for mig som tidligere. Ja, var det ikke allerede forkludret i Begyndelsen, da troer jeg at jeg skulde have magtet det nu, da jeg føler, hvorpaa det kommer an, nu da jeg med Glæde kan lokke Skjønheder frem af de enkelte Ting. En slem Ting forestaaer mig imorgen: en Overmaling af Luften;¹ det er misligt, men jeg har Mod dertil, kun opsatte jeg det til Askeonsdag var forbi, jeg vil ingen Askefarve have ind i den! jeg er forøvrigt ikke overtroisk paa den Maade.

¹ Gælder Lundbyes arbejde med En dansk kyst, Statens Museum for Kunst, KMS412 (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 134).

Aske-Tuesday 11th March
1829
March

Der maad dog mere en mere Forbindelse mellem mit
Arbeid og mit Sind end jeg stundom her villet tilstaae.
Jeg er ulige bedne tilmaade, og enkeltig kann haende mit Ar-
beide ikke længer har det Kinende og Trøttende for mig
som tidligere. Ja, var det ikke allerede forkludret i Be-
gyndelsen, da troer jeg at jeg skulde have maaget det ind,
sa jeg føles, hvorpaad det kommer ud, nu da jeg med
glæde kan lakke Skjønheder frem af de enkelte Ting.
En stem mig forestaaer mig imorges: en Doormatring
af Luften i det er misligt, men jeg har Mad der til,
denne opsatte jeg det til Aske onsdag var forbi, jeg vil
ingen Askeparve have ind i den! jeg er forøvrigt ikke
sværtvisk, saa den Maade.

8th March

Uendelige Verden! hvor heger jeg den dog ved sig -
hvor det drages jeg henimod sine Glæde og resten
at kunne dele den, men altid stæder jeg tilbage og
maa føle mig som en fremmed Tugl, hvis Fødder
imellem kan more, men som man dog nægter Alt,
naar man heder en lidt af det Viden kaldes Røkke. De
opstaaer Quoket saa naturligt har mig om at minne
trøkke mig tilbage fra den Verden, der ingen rigt
ker for mig, tilbage til det dunkle Kjørt-kammer,
lade det være min Gælle, Madens Billode min
Madonna, og saa sig Verden Farvel. Men, til at
føle Munkeliv ruller end nu Bladet for hvidt gjen
men mine Aare. En smuk, uendelig Pige kan med